

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417010211
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8417010211.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.09.2019 v Prešove v trestnej veci proti obžalovanému W. E. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/13/2017 zo dňa 27.09.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného W. E. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 9T/13/2017 zo dňa 27.09.2018 bol obžalovaný W. E., nar. XX.XX.XXXX v M. L., trvale bytom Z. XXX/XX, B., uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona (vzhľadom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zákona) na tom skutkovom základe, že

- dňa 19.06.2016, okolo 21.50 hod., po ceste č. 1/77, v smere od mesta Stará Ľubovňa do mesta Kežmarok, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky BMW 5 5/D/DL91/01, evidenčné číslo M. XXX Z., kde v km 2,7 medzi obcou Bušovce a mestom Spišská Belá, okres Kežmarok, v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia situácie v cestnej premávke, neprispôsobenia rýchlosti ním vedeného motorového vozidla stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke a svojim schopnostiam, keď s týmto sa v uvedenom mieste, kde je povolená rýchlosť motorových vozidiel do 90 km/hod., pohyboval rýchlosťou najmenej 135 km/hod., čo bolo v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 1, ods. 2/ zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých iných zákonov, v znení neskorších právnych predpisov, pri spozorovaní oproti idúceho osobného motorového továrenskej značky KIA, evidenčné číslo B. XXX H., vedeného vodičom W. V. B. Z., ktoré vozidlo, v jeho jazdnom pruhu, obiehalo jazdnú súpravu zloženú z traktora továrenskej značky BELARUS, evidenčné číslo N. XXX F., a prívesu zn. PRONAR, začal intenzívne brzdiť ním vedené motorové vozidlo, s vozidlom sa dostal mimo vozovku vpravo do odvodňovacej priekopy, následne narazil do tam nachádzajúceho stromu, čo viedlo k prevráteniu motorového vozidla, kde takto spôsobil ujmu na zdraví svojmu spolujazdcovi V. Z., ktorý pri dopravnej nehode utrpel zranenie - trieštivú zlomeninu pravého predkolenia, otras mozgu, sečnú ranu hornej pery, pomliaždenie hlavy a pravého ramena, ktoré zranenie, ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie, si vyžaduje dlhodobé niekoľkomesačné liečenie a práceneschopnosť, ktorá ešte trvala aj v dobe vypracovania znaleckého posudku v mesiaci február 2017, pri závažnom ovplyvnení obvyklého spôsobu života V. Z. po dobu najmenej štyroch mesiacov v súvislosti s bolestivosťou zranenia, obmedzením pohyblivosti, nutnej hospitalizácii v zdravotníckom zariadení za účelom výkonu nutných operačných zákrokov.

Za to mu bol uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola ustanovená skúšobná doba na 30 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený V. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., M.. F. XXX/X, odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti, podal v zákonnej lehote písomne prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný odvolanie. Vytkol okresnému súdu, že nedostatočne vyhodnotil potrebu individuálnej prevencie a okolnosti vplyvu uloženého trestu a jeho výkonu na iné osoby, a tým prekročil zásady individuálnej prevencie. Podľa obžalovaného, už trest odňatia slobody spĺňal tak represívny, ako aj preventívny účel a bol dostatočný, pričom on vedením riadneho života po dopravnej nehode a spočiatku kritickým postojom, následne dobrovoľným a vedomým priznaním a oľutovaním svojho konania preukázal, že pre dosiahnutie účelu trestu a trestného konania nie je nevyhnutné ukladať mu trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Odvolateľ poukazoval tiež na to, že s poškodeným V. Z. udržiava stále dobré vzťahy a vysporiada sa s ním o všetkých stránkach, je mu veľmi ľúto, že ublížil na zdraví svojmu kamarátovi, pričom nespáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky a nikdy v takomto stave motorové vozidlo nevedol. Okrem toho, podľa jeho názoru, k dopravnej nehode došlo prinajmenšom za okolnosti čiastočného spoluzapríčinenia dopravnej nehody policajtní, ktorí, podľa odvolateľa, nesprávne a ľahkovážne vyhodnotili dopravnú situáciu na mieste, kde je hrozba dopravných nehôd vysoká, čo ako osoby veci znalé museli vedieť, a tak ľudsky cíti krivdu za to, že policajti mali byť primerane opatrní, no nechovali sa tak a on vďaka svojej reakcii zabránil oveľa väčším následkom, ktoré by vznikli v prípade čelnej zrážky. Ďalej obžalovaný uviedol, že nebagatelizuje ani neprekrúca význam zápisov v evidenčnej karte vodiča a po dopravnej nehode si v celom rozsahu uvedomil, že tak, ako k vedeniu motorového vozidla pristupoval do tej doby, nemôže ďalej pokračovať. Po dopravnej nehode mu nebol zadržaný vodičský preukaz, ďalej viedol motorové vozidlá a nedopustil sa už žiadneho protiprávneho konania, a tak možno konštatovať, že táto udalosť a trestné konanie mali na neho dostatočný výchovný účel, akoby dospel, bol to pre neho zlomový bod v živote pokiaľ ide o disciplínu v cestnej premávke, jej bezpečnosti a dodržiavania pravidiel cestnej premávky a vyjadrením tejto zmeny bolo, že hoci spočiatku popieral svoju vinu, a bol presvedčený, že chybu spravil vodič policajného auta, na záver vyšetrovania svoju vinu uznal. Navyše dodal, že podľa jeho názoru uloženie trestu zákazu činnosti môže neprímerane postihnúť nielen jeho osobu, ale aj jemu blízke osoby a výkon takéhoto trestu bude mať negatívny dosah na realizovanie podnikateľského zámeru obžalovaného, tým na živobytie jeho blízkych a odkázaných osôb a nepriamo aj v bežných i krízových životných situáciách môže mať negatívne až fatálne následky.

V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a navyše, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. S prihliadnutím na povahu odvolacích námietok, sa odvolací súd zameral práve na konkrétny rozsah, v akom bol predmetný rozsudok napadnutý, pričom však zohľadnil skutočnosť, že výrok o treste zákazu činnosti je súčasťou výroku o treste. Vzhľadom na to, že krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1

písm. c) Tr. poriadku, preskúmaval tak len napadnutý výrok rozsudku a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného vo výroku o treste, a to v žiadnej jeho časti, nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal najmä na to, aby bol trest vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatel'a, pričom súčasne iných odradil od páchania trestných činov a vyjadril morálne odsúdenie páchatel'a. Okresný súd prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona nezistiac žiadne priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Tr. zákona a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Upravil tak s ohľadom na zistenú prevahu poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam trestnú sadzbu uvedenú v § 157 ods. 2 Tr. zákona jej znížením postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona a pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal z trestnej sadzby od 1 roka do 3 rokov a 8 mesiacov, pričom zohľadnil okolnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a okrem priestupkov na úseku cestnej dopravy viedol bezúhonný život, priznal sa a úprimne oľutoval, že svojím konaním ublížil inému človeku, z čoho potom okresný súd vyvodil, že na naplnenie účelu trestu, najmä z hľadiska individuálnej prevencie, postačuje trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu. Skúšobnú dobu pritom určil na 30 mesiacov najmä z dôvodu, že obžalovaný bol doposiaľ 22-krát postihnutý za priestupky na úseku cestnej dopravy, čo okresný súd hodnotil tak, že obžalovaný je priestupkovým recidivistom a spáchanie tohto prečinu je len pokračovaním protiprávneho konania, ktorého sa v minulosti dopúšťal páchaním priestupkov, pričom uložený trest považoval okresný súd za dostatočný na to, aby obžalovaný mohol svojím celkovým správaním, vrátane správania sa na ceste, ako vodič motorového vozidla preukázať, že jeho ľútosť je skutočne úprimná a že uložený trest je pre neho dostatočným ponaučením a bude viesť k jeho náprave. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel okresný súd považoval za potrebné uložiť s ohľadom na početné priestupky obžalovaného na úseku cestnej dopravy, na to, že už v minulosti bol obžalovanému v konaní pred policajným orgánom uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Takéto správanie sa obžalovaného viedlo k záveru okresného súdu, že už takto uložený trest zákazu činnosti zjavne obžalovaného neodradil od ďalšieho protiprávneho konania a ten aj po vykonaní trestu spáchal ďalších 18 priestupkov, čo svedčilo o veľmi malom rešpekte obžalovaného k normám, ktoré majú zabezpečovať bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, a v konečnom dôsledku životy a zdravie účastníkov cestnej premávky. Okrem toho okresný súd poukázal aj na to, že o dôležitosť dotknutých noriem sa obžalovaný mohol presvedčiť na závažnom následku, ktorý svojím konaním spôsobil poškodenému V. Z., a tak okresný súd považoval za potrebné zvýrazniť represívny účinok trestu. V prospech obžalovaného, teda na strane druhej, pri dĺžke uvedeného trestu zohľadnil osobné a rodinné pomery obžalovaného, najmä jeho budúcu starostlivosť o dieťa. Pritom okresný súd zohľadnil aj investičný zámer súvisiaci s podnikaním obžalovaného, čo z hľadiska primeranosti trestu vyhodnotil tak, že výkon tohto trestu žiadnym spôsobom nezmarí tento zámer, nedôjde k žiadnym obzvlášť závažným dôsledkom pre obžalovaného pri výkone tohto trestu, ktoré by boli neprimerané závažnosti spáchaného prečinu a obžalovaný bude musieť strpieť len dočasné obmedzenie spôsobu realizovania svojho podnikania však bez toho, aby podnikateľský zámer musel ukončiť alebo ukončiť samotnú podnikateľskú činnosť. Obmedzenie, že po určenu dobu nebude môcť viesť motorové vozidlo, tvorí podstatu trestu a výchovný a preventívny účinok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov považoval za primerané k okolnostiam skutku a následkom konania obžalovaného.

Podľa § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S úvahami okresného súdu sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil, pretože sa zakladajú na správnom procesným postupom vykonanom dokazovaní. V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Dokazovanie bolo doplnené len prečítaním aktuálnych údajov vyplývajúcich z evidenčnej karty

obžalovaného ako vodiča a obžalovaným predloženého čestného prehlásenia zdravotne postihnutej osoby, ktorej ako obžalovaný poskytuje potrebnú pomoc. Napadnutý výrok je odôvodnený a zákonný, uložený trest vo svojej podstate a úplnosti zohľadňuje záujem na individuálnej a preventívnej funkcii trestu, je dostatočne primeraným, pričom v maximálnej možnej miere je zameraný práve a len na obžalovaného ako páchatela predmetnej dopravnej nehody, pri ktorej z nedbanlivosti svojím závažnejším výlučným konaním spôsobil inému ťažkú ujmu na zdraví.

Súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol odsúdený. Z miesta bydliska je bez poznatkov o protiprávnom konaní, nebol prejednávaný komisiou na ochranu verejného poriadku. To sú nepochybne skutočnosti, ktoré umocňovali záver, že uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu tak, ako ho okresný súd uložil, je namieste, a že napriek spôsobenému následku a povahe porušenej vodičskej povinnosti možno očakávať, že tento druh trestu ešte nespojeného s jeho priamym výkonom, bude patriť medzi tresty, ktoré postačia na dosiahnutie nápravy obžalovaného a dosiahnutie účelu trestu. Znaleckým posudkom bolo pritom dokázané, že práve prekročenie povolenej rýchlosti v mieste dopravnej nehody zo strany obžalovaného viedlo k tomu, že obžalovaný snažiac sa vyhnúť čelnej zrážke s protiidúcim vozidlom pokračoval v jazde tak, ako to vyplýva zo skutkovej vety. Pri obdobných pohyboch vozidla počas skutkového deja dopravnej nehody nastávajú často krát dopravné nehody s fatálnymi následkami, pričom v tomto prípade došlo k závažnému následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví.

Možno pritom vytknúť okresnému súdu, že opomenul v tejto súvislosti rozsiahlu a nedávnu priestupkovú minulosť obžalovaného a zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život. Nepáchanie trestnej činnosti pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti ešte neznamená, že obvinený vedie riadny život. To platí najmä v prípade, keď inými spôsobmi konania, aj keď spoločensky oproti trestnej činnosti menej závažnými, pácha protispoločenské činy, ako sú napr. priestupky. Treba k tomu však dodať, že uvedené pochybenie nebolo možné napraviť, pretože by to znamenalo zmenu rozsudku v neprospech obžalovaného. Nebolo by to totiž v súlade so zákonom, a to s ustanovením § 322 ods. 3 druhá veta Tr. poriadku, nakoľko v tomto smere predmetný rozsudok nebol napadnutý odvolaním podaným prokurátorom.

Keďže nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, pri pomere v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 18 mesiacov. Aj krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, ktorý spáchal trestný čin z nedbanlivosti, nebude potrebné pristúpiť k výkonu trestu odňatia slobody, a že v súlade s účelom trestu bude výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložiť na skúšobnú dobu na 30 mesiacov.

Predmetný trestný čin obžalovaný spáchal v priamej súvislosti s výkonom svojho vodičského oprávnenia, oprávnenia, ktoré priznáva štát po úspešnom preukázaní poznania a ochoty zachovávať najmä pravidlá cestnej premávky. Úroveň, v akom si vodič udržiava túto spôsobilosť, štát kontroluje najmä príslušnými úkonmi pri kontrole bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Je nutné preto považovať za skutočnosť dôležitú pre trestné konanie, ako obžalovaný tieto pravidlá zachovával, posudzovať ich závažnosť, početnosť, frekvenciu, spôsob, akým prípadne zmenil svoje správanie spoločensky žiaducim smerom, ak tieto pravidlá porušil a bol za ich porušenie postihnutý.

V prejednáwanej veci nemohol ani krajský súd dospieť k inému záveru, než k tomu, že obžalovaný napriek opakovanému postihu pokutami výrazne početne a intenzívne preukázal náchylnosť na porušovanie povinností vodiča motorového vozidla nielen pred spáchaním predmetného prečinu, ale, a čo je výrazne závažné, aj po tom, čo predmetnú dopravnú nehodu svojím výlučným zavinením spôsobil. Pokiaľ ju spôsobil v dôsledku nerešpektovania miestneho dopravného obmedzenia prekročením povolenej rýchlosti, tak pokiaľ pred dopravnou nehodou bol spolu šesťkrát pokutami postihnutý za nedovolené prekročenie povolenej rýchlosti, tak po dopravnej nehode bol za priestupok na úseku cestnej dopravy spáchaný dňa 05.06.2019 postihnutý pokutou 20,- eur znova za nedovolené prekročenie povolenej rýchlosti. Ostatné priestupky spáchané obžalovaným od predmetnej dopravnej nehody, počnúc dňom 02.08.2016 až do 05.06.2019 spolu v počte šesť za iné porušenia vodičských povinností nemožno zľahčovať, pretože neustále išlo zároveň o porušovanie záväzného právneho predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej dopravy. Potom aj okolnosť, že obžalovaný bol v minulosti, hoci sa tak stalo v období od 09.08.2007 do 09.10.2007, obmedzený vo výkone vodičského oprávnenia zákazom činnosti uloženým príslušným policajným orgánom, v spojení s výraznou priestupkovou

minulosťou obžalovaného, vyžaduje v predmetnom trestnom konaní dočasne zakázať obžalovanému výkon vodičského oprávnenia v podobe trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel.

Obžalovaný je od 03.02.2004 držiteľom oprávnenia viesť vozidlá skupiny „B“, no napriek svojim dlhoročným skúsenostiam vodiča spojených aj s opakovaným varovaním v podobe postihu za porušenie povinnosti vodiča, nedbanlivo pristúpil k splneniu si tak dôležitej povinnosti ako je dodržiavanie ustanovení o povolenej rýchlosti motorového vozidla.

Následok, okolnosti a spôsob spáchania predmetného prečinu, vrátane početných, opakovaných priestupkov, ktoré obžalovaný napriek finančnému postihu a dokonca aj dočasnej straty vodičského oprávnenia pri uloženom zákaze činnosti páchal pred predmetnou dopravnou nehodou, ale aj po jej spôsobení, keď mu bolo políciou ponechané toto oprávnenie, vyžadujú uloženie trestu zákazu činnosti, ktorý spomedzi trestov nespojených s výkonom trestu odňatia slobody je zvyčajne najúčinnnejším trestom za protiprávne činy spáchané v cestnej doprave vo vzťahu k dosiahnutiu účelu trestu. Pokiaľ okresný súd túto dobu trvania obmedzenia určil dobou 18 mesiacov, ukladal tento druh trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby. Podľa názoru krajského súdu je takto uložený trest zákazu činnosti skôr mierny, pretože obžalovaný výrazne často preukázal náchylnosť na porušovanie povinnosti vodiča ako účastníka cestnej premávky, a to aj napriek opakovanému postihu, pričom pri vedení motorového vozidla neupustil ani od svojho sklonu k prekročovaniu povolenej rýchlosti. Treba k tomu dodať, že nebolo by v súlade so zákonom, a to s ustanovením § 322 ods. 3 druhá veta Tr. poriadku sprísniť trvanie tohto druhu trestu, nakoľko v tomto smere predmetný rozsudok nebol napadnutý odvolaním podaným prokurátorom. Po zohľadnení pomerov obžalovaného a okolnosti, že obžalovaný realizuje svoj podnikateľský zámer a pri poskytovaní potrebnej pomoci zdravotne postihnutej osoby využíva ako vodič motorové vozidlo, možno prijať záver, že výmera tohto druhu trestu tak, ako ju uložil okresný súd, je ešte v súlade s účelom trestu.

Majúc na zreteli potom vyššie uvedené zásady pre ukladanie trestu a vyššie rozvedené okolnosti, za ktorých bol žalovaný trestný čin spáchaný, a ktoré charakterizujú pomery obžalovaného, jeho osobu a možnosti jeho nápravy, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným spočívajúca v tom, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, dospel krajský súd k záveru, že všetky čiastkové výroky výroku o treste sú odôvodnené, zákonné a boli prijaté správnym postupom konania, pričom uložené tresty vrátane trestu zákazu činnosti predstavujú trest na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti primeraný a dostatočne individualizovaný.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.